

הַלְבוֹת אֶסּוּרֵי בִיאָה פֶּרֶק ח

א. יֵשׁ אִשָּׁה שְׂיֵשׁ לָהּ וָסֵת. וַיֵּשׂ אִשָּׁה שְׂאִין לָהּ וָסֵת אֲלֵא לֹא תִרְגִּישׁ בַּעֲצָמָה עַד שְׂיֵצֵא הַדָּם, וְאִין לָהּ יוֹם קְבוּעַ לְרֵאִיתָהּ. וְזוֹ שְׂיֵשׁ לָהּ וָסֵת, הִיא שְׂיֵשׁ לָהּ יוֹם קְבוּעַ אוֹ מַעֲשָׂרִים יוֹם לַעֲשָׂרִים יוֹם, אוֹ מֵאַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לְאַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם, אוֹ פָחוֹת אוֹ יוֹתֵר. וְקֹדֶם שְׂיָבֹא הַדָּם, תִּרְגִּישׁ בַּעֲצָמָה מִפְּהֻקָּתָהּ, וּמִתַּעֲטָשֶׁתָּהּ, וְחוֹשֶׁשֶׁת פִּי כִּרְסָהּ וְשִׁפּוּלִי מַעִיָּה, וַיִּסְתַּמֵּר שְׁעַר בְּשָׂרָהּ, אוֹ יָחַם בְּשָׂרָהּ, וְכִיּוֹצֵא בְּמֵאֲרָעוֹת אֵלּוּ; וַיָּבֹאוּ לָהּ וָסֵתוֹת אֵלּוּ אוֹ אֶחָד מֵהֶן, בְּשָׁעָה קְבוּעָה לָהּ מִיּוֹם וָסֵתָהּ.

ב. כִּבְר בְּאַרְנוֹ שְׁכָל אִשָּׁה שְׂאִין לָהּ וָסֵת, אֲסוּרָה לְשִׁמֵּשׂ עַד שֶׁתִּבְדֹּק עֲצָמָהּ תַּחֲלָה. וְשְׂיֵשׁ לָהּ וָסֵת, אֲסוּרָה לְשִׁמֵּשׂ בְּכָל עוֹנֵת הַוָּסֵת אִם וָסֵתָהּ בְּיוֹם, אֲסוּרָה לְשִׁמֵּשׂ כָּל אוֹתוֹ הַיּוֹם, וְאִם וָסֵתָהּ בְּלֵילָהּ, אֲסוּרָה לְשִׁמֵּשׂ כָּל אוֹתָהּ הַלֵּילָהּ; וְשִׁמְתַּחֲלֵת יוֹם הַוָּסֵת, תִּסְפֹּר יָמֵי נִדְתָּהּ וַיְמִי זִיבְתָּהּ לְעוֹלָם. לְפִיכֹךְ צְרִיכוֹת הַנָּשִׁים לְהִזָּהֵר בְּוָסֵתוֹת, עַד שֶׁתִּדַּע הַיּוֹם וְהַשָּׁעָה שֶׁנִּקְבְּעָה בָּהּ וָסֵתָהּ.

ג. הִיָּה דִרְכָּהּ לְרֵאוֹת בְּיוֹם עֶשְׂרִים, וּבֹא יוֹם עֶשְׂרִים וְלֹא רֵאָתָהּ, וּבֹא יוֹם שְׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים וְרֵאָתָהּ הִרִי יוֹם עֶשְׂרִים וַיּוֹם שְׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים, שְׁנִיָּהֶן אֲסוּרִין; וְכֵן אִם רֵאָתָהּ פַּעַם שְׁנִיָּהּ בְּיוֹם שְׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים, וְלֹא רֵאָתָהּ בְּיוֹם עֶשְׂרִים עַדִּין שְׁנִיָּהֶן אֲסוּרִין. רֵאָתָהּ פַּעַם שְׁלִישִׁית בְּיוֹם שְׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים, וְלֹא רֵאָתָהּ בְּיוֹם עֶשְׂרִים טָהֵר יוֹם עֶשְׂרִים, וְנִעְקְרָה הַוָּסֵת לְיוֹם שְׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים: שְׂאִין הָאִשָּׁה קוֹבֵעֵת לָהּ וָסֵת, עַד שֶׁתִּקְבָּעֶנּוּ שְׁלוֹשָׁה פַּעַמִּים; וְאִינָּה מִטְהַרֶּת מִן הַוָּסֵת, עַד שֶׁתַּעֲקֹר מִמֶּנָּה שְׁלוֹשָׁה פַּעַמִּים.

ד. כָּל וָסֵת שֶׁנִּקְבְּעָה מִחֲמַת אִנָּס, אֶפְלוּ רֵאָתָהּ בּוֹ כְּמָה פַּעַמִּים אִינוּ וָסֵת, שֶׁמִּפְּנֵי הָאִנָּס רֵאָתָהּ. קִפְצָה וְרֵאָתָהּ, קִפְצָה וְרֵאָתָהּ קִבְּעָה לָהּ וָסֵת לְיָמִים בְּלֹא קִפְצָה. פִּיּוּצָה: קִפְצָה בְּאַחַד בַּשָּׁבֹת וְרֵאָתָהּ דָּם, וְלֹאֲחֵר עֶשְׂרִים יוֹם קִפְצָה בְּאַחַד בַּשָּׁבֹת וְרֵאָתָהּ דָּם, וְלֹאֲחֵר תַּשְׁעָה עָשָׂר קִפְצָה בְּיוֹם הַשָּׁבֹת וְלֹא רֵאָתָהּ דָּם, וְלֹאֲחֵר הַשָּׁבֹת רֵאָתָהּ בְּלֹא קִפְצָה הִרִי נִקְבַּע אֶחָד בַּשָּׁבֹת אַחֵר עֶשְׂרִים: שְׁהִרִי נוֹדַע שֶׁהַיּוֹם גָּרַם לָהּ לְרֵאוֹת, לֹא הִקְפִּיצָה; וְכִבְר נִקְבַּע יוֹם זֶה שְׁלוֹשָׁה פַּעַמִּים. וְכֵן כָּל פִּיּוּצָה בְּזֶה.

ה. רֵאָתָהּ בְּיוֹם חֲמִשָּׁה עָשָׂר בַּחֲדָשׁ זֶה, וַיּוֹם שֶׁשָּׂה עָשָׂר בַּחֲדָשׁ שְׁלֹאֲחֲרִיו, וַיּוֹם שִׁבְעָה עָשָׂר בַּחֲדָשׁ שְׁלֹאֲחֲרִיו הִרִי קִבְּעָה לָהּ וָסֵת לְדִלּוּג; בָּא חֲדָשׁ רְבִיעִי וְרֵאָתָהּ בְּיוֹם שְׁמוֹנֶה עָשָׂר, עַדִּין לֹא נִקְבַּע לָהּ וָסֵת. וְכָל יוֹם שֶׁרֵאָתָהּ בּוֹ, חוֹשֶׁשֶׁת לוֹ לְהִבָּא; כִּיּוֹן שֶׁיִּגִּיעַ אוֹתוֹ הַיּוֹם וְלֹא תִרְאֶה בּוֹ, טָהֵר אוֹתוֹ הַיּוֹם מִן הַוָּסֵת שְׂאִין צְרִיךְ עֲקִירַת שְׁלוֹשָׁה פַּעַמִּים, אֲלֵא יוֹם שֶׁנִּקְבַּע שְׁלוֹשָׁה פַּעַמִּים.

ו. הִיָּה דִרְכָּהּ לְהִיּוֹת רוֹאָה יוֹם חֲמִשָּׁה עָשָׂר, וְשִׁנְתָהּ לְשִׁשָּׁה עָשָׂר שְׁנִיָּהֶם אֲסוּרִין; שִׁנְתָהּ לְשִׁבְעָה עָשָׂר הִתֵּר שִׁשָּׁה עָשָׂר, וְנִאָסֵר שִׁבְעָה עָשָׂר, וְחֲמִשָּׁה עָשָׂר בְּאֲסוּרוֹ עוֹמֵד; שִׁנְתָהּ לְשְׁמוֹנֶה עָשָׂר נִאָסֵר שְׁמוֹנֶה עָשָׂר, וְהִתֵּרוּ בָּלָם.

ז. הִיָּה דִרְכָּהּ לְרֵאוֹת יוֹם עֶשְׂרִים, וְשִׁנְתָהּ לְיוֹם שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים שְׁנִיָּהֶם אֲסוּרִין; הִגִּיעַ יוֹם עֶשְׂרִים וְלֹא רֵאָתָהּ, שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים וְרֵאָתָהּ עַדִּין שְׁנִיָּהֶן אֲסוּרִין. הִגִּיעַ יוֹם עֶשְׂרִים וְרֵאָתָהּ טָהֵר יוֹם שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים: שְׁהִרִי חֲזָרָה לְוָסֵתָהּ הַקְּבוּעַ; וְנִעְקֹר שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים, מִפְּנֵי שֶׁלֹא נִקְבַּע שְׁלוֹשָׁה פַּעַמִּים.

ח. אין האשה קובעת לה וסת, בתוך ימי נדתה שראת בהן כיון שראת יום אחד, אינה קובעת וסת בכל השבעה. וכן אין האשה קובעת וסת, בימי זיבתה שהן האחד עשר יום; אבל קובעת וסת בימי נדתה, שאינה רואה בהן. ואם נקבע לה וסת בימי זיבתה, הרי זו חוששת לוסת; וכל וסת שנקבעה בימי זיבתה, אם נעקרה אפלו פעם אחת נעקרה, ואינה צריכה להעקר שלושה פעמים: שחזקת דמים מסלקין הן בימים אלו.

ט. כיצד חוששת לוסת: אם ראת דם בוסת זו, אפלו יום אחד תשב לנדה מספק, ואסורה לשמש באותו היום, ואפלו לא ראתה בשאר ימי הוסתות. ואם ראתה שלושה ימים, הרי זו זבה.

י. כל אשה שמרבה לבדק עצמה תמיד, הרי זו משבחת ואף על פי שיש לה וסת קבועה, שאפשר שיבוא דם בלא שעת הוסת. וכל האחד עשר יום שלימי זיבתה הרי היא בהן בחזקת טהרה, ואינה צריכה בדיקה; אבל אחר ימי זיבתה, צריכה לבדק. ישבה ולא בדקה, בין באנס בין ברצון הרי זו בחזקת טהרה, עד שתבדק ותמצא טמא.

יא. האשה שלא בדקה עצמה בשעת וסתה, ולאחר ימים בדקה ומצאה טמא אף על פי שהיא טמאה למפרע עד שעת וסתה, כמו שיתבאר בענין טמאה וטהרה הרי זו אינה מטמאה את בועלה למפרע, ואינה מונה אלא משעה שראת; ואם מצאה עצמה טהורה, הרי זו בחזקת טהרה.

יב. וכן אשה שראת דם מחמת מכה שיש לה במקור אף על פי שראת בשעת וסתה היא טהורה, והדם טהור: שהוסתות מדבריהם, כמו שיתבאר בהלכות מטמאי משכב ומושב.

יג. הסומה בודקת עצמה, ומראה לחברתה; אבל החרשת והשוטה צריכות פקחות לבדק אותן ולקבע להן וסתות, ואחר כך יהיו מתרות לבעליהן.

יד. כל אשה שטעת ולא ידעה עת וסתה, וראת דם חוששת לזיבות: לפיכך אם ראת דם יום אחד או שנים, יושבת תשלוש שבועה שמא דם זה בימי נדתה הוא; ואם ראת שלושה ימים, סופרת שבעת ימי נקיים שמא בימי זיבתה היא עומדת. וכיצד היא עושה לתקן וסתה, ולידע אם היא זבה ודאית או ספק זבה, ולידע ימי זיבתה הכל לפי ימים שתראה בהן.

טו. כיצד: ראת יום אחד או שנים, משלמת עליהן השבעה; ותתחיל למנות האחד עשר יום, מאחר השבעה.

טז. ראת שלושה ימים הרי זו ספק זבה, שמא יום אחד מהן קדם נדתה, ושנים מתחלת הנדה; וכן אם ראת ארבעה שמא שנים קדם הנדה, ושנים מתחלת הנדה. ויושבת חמשה תשלוש ימי נדה, ואחד עשר ימי זיבה אחר החמשה.

יז. וכן אם ראת תשעה ימים הרי זו ספק זבה, שמא שנים קדם ימי נדה ושבעה שלנדה; ומתחלת למנות אחד עשר יום, מאחר התשעה שפסק הדם.

יח. וכן אם ראת אחד עשר יום הרי זו ספק זבה, שמא שנים קדם הנדה, ושבעה שלנדה, ושנים לאחר הנדה; ונשאר לה מימי זיבתה תשעה.

יט. רֹאֵת שְׁנַיִם עָשָׂר יוֹם הָרִי זֶה וְדֹאִית: שְׁאִפְלוּ הָיוּ מֵהֶן שְׁנַיִם לְפָנֵי הַנָּדָה, וְשִׁבְעָה שְׁלֹנָדָה הָרִי הַשְּׁלוּשָׁה לְאַחַר הַנָּדָה, וַיִּשְׁאֵר לָהּ מִיָּמֵי זִיכָּתָהּ שְׁמוֹנָה.

כ. וְכֵן אִם רֹאֵת שְׁלוּשָׁה עָשָׂר יוֹם יִשְׁאֵר לָהּ מִיָּמֵי זִיכָּתָהּ שִׁבְעָה, וְהֵן יָמֵי הַסְּפִירָה. מְשַׁכָּה בְּרֹאֵת הַדָּם, אִפְלוּ רֹאֵת אֶלֶף יוֹם כְּשִׁיפְסַק הַדָּם, סוּפֶרֶת שִׁבְעַת יָמֵי נָקִיִּים; וְאַחֲרֵי הַשִּׁבְעָה, יִתְחִילוּ יָמֵי הַנָּדָה לְזֹו שְׁטָעַת.

כא. הֵא לְמִדָּת, שְׁכָל הַטּוּעָה אֵינָה מוֹנָה מְשִׁיפְסַק הַדָּם פְּחוּת מְשִׁבְעָה, וְלֹא יִתֵּר עַל שִׁבְעָה עָשָׂר וַיְבוֹאוּ יָמֵי נִדְתָּהּ. פִּיּוּד: רֹאֵת יוֹם אֶחָד וּפְסִיּוּק הַדָּם מוֹנָה שִׁבְעָה עָשָׂר, שְׁשָׁה לְתִשְׁלוּם נִדְתָּהּ וְאַחַד עָשָׂר יָמֵי זִיכָּתָהּ; וַיְבוֹאוּ יָמֵי נִדְתָּהּ. וְאִם רֹאֵת שְׁלוּשָׁה עָשָׂר אוֹ יִתֵּר מוֹנָה שִׁבְעָה מְשִׁיפְסַק הַדָּם, וַיְבוֹאוּ יָמֵי נִדְתָּהּ כְּמוֹ שְׁבַאֲרָנוּ.